

Lovforslaget
vedtoges med 116 stemmer mod 21.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1975.

(Beslutningsforslag nr. B 17. Fremsat 28/10 76. Første behandling 9/11 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges med 119 stemmer mod 17.

Formanden:

Der vil nu blive givet folketingets ombudsmand meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:
Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om indpodning af kokopper.

(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 14/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen (S):

Herom er der selvfølgelig ikke meget at sige, det skulle da lige være at berette om, hvordan det gik til, at det lykkedes os at bringe koppevaccinen til Færøerne.

Igennem århundreder har øerne været meget plaget af kopper, fordi det var umuligt at bringe vaccine i frisk tilstand til et så isoleret samfund. Så var der en klog skibsfører, som fandt på at vaccinere noget af sit mandskab i København, og så tog han blod fra dem og vaccinerede de andre, da de kom længere op i Nordsøen, og på den måde lykkedes det at bringe koppevaccinen til Færøerne. Og nu skal vi af med den.

Meget mere er der ikke at sige. Lagtinget og landsstyret er enige om, at sådan skal det være,

vi bringer blot tingene à jour med dem her-nede, og socialdemokratiet vil gerne medvirke til en hurtig og effektiv behandling.

Anna Dorith Skriver (V):

I anledning af indenrigsministerens forslag om ændring af lov om koppevaccination på Færøerne kan man vel kun gentage den glæde, jeg udtrykte ved første behandling af forslaget til lov herom for det øvrige land. Det synes, som om det er en lille sag, men det er i virkeligheden udtryk for en af de største sejre, der er vundet ved systematisk arbejde imod en af menneskehedens svøber.

Den første tanke, man får med lovforslaget i hånd, er: hvorfor skulle Færøerne vente? Hvor mange smerter og hvor megen feberhede har små færinger måttet døje, fordi vi og demokratiet arbejder så langsommeligt? Men da jeg forstår, at lovforslaget har opholdt sig på Færøerne til vedtagelse i sommer, tør man vel håbe, at man dér har taget højde for dets vedtagelse nu her og ikke har påført børnene unødvendige lidelser.

Venstre tilslutter sig med glæde.

Erlendsson (FP):

Det kan jo synes ejendommeligt, at der skulle en særlov til for Færøerne for et så neutralt og upolitisk område som det, der er tale om her. Men læser man loven igennem, lov nr. 37 af 9. marts 1906 om indpodning af kokopper, kan man godt se, at der har været specielle årsager til, at det kunne være nødvendigt også vedrørende et så neutralt emne på et tidspunkt, hvor den færøske separatisme kun var i sit svøb.

Hr. Johan Nielsen nævnte i sin omtale af lovforslaget, at der var vanskeligheder ved at bringe frisk vaccine til Færøerne. Jeg har selv vaccineret på Færøerne, og på den tid, det var i 1948, var det stadig ikke helt let at holde vaccine frisk på Færøerne, men nu tror jeg at alle disse vanskeligheder er endeligt overvundet, og derfor forstår man egentlig ikke rigtig, hvorfor man ikke nu, når man reviderer loven, fjerner § 7 også, hvori der står, at det kan tilstedes lægen at tage koppevæske. Det var det, den færøske kaptajn gjorde fra sin besætning, da han bragte vaccinationen videre til den færøske befolkning.

Skulle der blive en sådan mangel på eller en sådan vanskelighed ved at bringe vaccine til Færøerne, så vil det sikkert være under krigs-

[Erlendsson.]

forhold eller under katastrofeforhold, som vil være af samme karakter i det øvrige Danmark som på Færøerne, og derfor kan man finde det lidt ejendommeligt, at man ikke, når man nu vil revidere loven, også fjerner denne paragraf. Man kan også sige, at grunden til, at § 6, 3. pkt., skal udgå, forekommer lidt ejendommeligt, men jeg skal ikke komme nærmere ind på disse ting.

Man kan være tilfreds ud fra et lægeligt synspunkt med, at der nu laves en sådan revision, men man kan godt mere sig lidt over, at så mange af paragrafferne har fået lov til at stå, selv om man nu stiler imod – hvad der forekommer helt rimeligt – at der for eftertiden gives hjemmel til, at vaccinationsloven, når den er vedtaget i Danmark, kan gennemføres ved en simpel procedure også for Færøerne, så der ikke skal en særlov til.

Birte Kjærum (RV):

Som det fremgår af forslaget til ændring af loven, formåede vore politiske fædre allerede i 1906 at give også den færøske befolkning tryghed ved lovbunden indpodning af det afsvækkede kokoppesmitstof som forebyggelse mod sygdommen kopper, en frygtet sygdom. Det er et sundhedstegn, at denne lovpligtige vaccination af børn under 7 år nu også kan ophæves på Færøerne.

Det radikale venstre er positivt indstillet over for indenrigsministerens forslag i tillid til, at WHO garanterer en kontrol med koppeområderne og en ajourføring med vaccinationer i områder, der er truet. Når henses til denne kontrol, er unødigt vaccination kun at betragte som en risiko, idet en indpodning af et fremmed stof i en organisme altid vil indebære en risiko.

Da koppesmitstoffet er meget sejlivet og inkubationstiden fra smitte til sygdomsudbrud kun er ca. 10–14 dage, må der sikres befolkningen på Færøerne tryghed gennem en garanti for, at der til stadighed på Færøerne befinder sig brugbart og forsvarligt materiale til kokoppeindpodning. Kan dette garanteres, vil det radikale venstre gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg siger ja til ministerens forslag og vil ikke mene, at udvalgsbehandling er nødvendig. Ministerens ønske om en hurtig og velvillig be-

handling fra det høje tings side synes jeg bør efterkommes.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig indenrigsministerens forslag om ophævelse af tvungen vaccination mod kopper på Færøerne i lighed med, hvad vi gjorde hernede i Danmark. Vi har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling.

Ritta Ahm (KrF):

I sidste samling, da vi reviderede loven om vaccination mod kopper, hvilken lov ikke gjaldt for Færøerne, var jeg på kristeligt folkepartis vegne positiv over for ophævelsen af loven. Jeg udtrykte dog samtidig, at verden i dag var blevet mindre, og at den store rejseudveksling nationerne imellem hurtigt kunne føre en epidemi med sig af helt andre dimensioner, end vi hidtil har set.

I og med at jeg anerkender det store arbejde, WHO står for, og som jeg ved hurtigt kan sætte ind, så snart der viser sig de mindste tegn på sygdomme af smitsom karakter, går vi naturligvis ind for, at Færøernes gamle lov fra 1906 ophæves i lighed med den danske lov. Jeg ønsker blot at præcisere endnu en gang, at man ikke i al almindelighed må forfladige problemerne omkring epidemier, blot fordi vores sundhedstilstand er bedre i dag. Men jeg ønsker naturligvis heller ikke at overdramatisere problemerne i denne sag, som alene drejer sig om ophævelse af tvungen koppevaccination på Færøerne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige til fru Ritta Ahm, at vi ikke overdramatiserer; vi er måske endda lidt langsomme i vendingen, fordi vi ved, at det er et vanskeligt problem.

Til fru Anna Dorith Skriver vil jeg godt sige, at det er rigtigt, det er en af de største sejre i menneskehedens historie, at man tilsyneladende har udryddet kopper, bortset fra i et enkelt område.

Hr. Johan Nielsens bemærkninger skal jeg ikke knytte nogen kommentar til, fordi det bare var historisk og en tilslutning.

Hr. Erlendsson var inde på problemet om smidighed. Lad mig sige, at jeg har fremsat et lovforslag om, at vaccinationer samles i én lov, så vi derigennem smidiggør muligheden for at sætte effektivt og hurtigt ind.

[Indenrigsministeren.]

Til den radikale ordfører vil jeg gerne sige, at der må altid være brugbart materiale til en omfattende koppevaccination. Der er kun tale om at ophæve den tvungne vaccination; adgangen til den frivillige vaccination findes stadig væk, og det er klart, at de færøske sundhedsmyndigheder har et ansvar for, at materialet findes.

I øvrigt tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme [af Knud Jespersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 45. Fremsat 13/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Dette lovforslag er det andet lovforslag, der kommer, vedrørende dækningsafgift, og modsat venstres forslag om at ophæve dækningsafgiften går dette her ud på, at man ophæver maksimumspromillen, nemlig på 10.

Jeg har tidligere ved første behandling sagt, hvad det drejer sig om, nemlig at kommunerne har en ret til, men ikke en pligt til, at opkræve en dækningsafgift af forskelsværdien af en ejendom, dvs. ejendomsværdien minus grundværdien, og at disse afgifter skal dække forskellige udgifter, som man ikke kan få dækket på grund af, at ejendomsskylden er ophævet.

Jeg er enig med forslagsstillerne i det principielt rigtige i at give kommunerne adgang til at opkræve afgiften og kunne derfor heller ikke gå ind for venstres forslag om, at man ophæver den. På den anden side fremgår det også af det, jeg har sagt ved en tidligere behandling, at dækningsafgiften har en anden karakter end grundskylden, som ikke er tænkt at skulle dække specielle kommunale udgifter, men bi-

drager til skatteudskrivningen, og provenuet går som sagt til en fællesdækning. Derimod er det altså tanken, at dækningsafgiften skal bidrage til dækning af visse kommunale udgifter, og det forhold synes jeg gør det rimeligt, at der findes en overgrænse.

Jeg må blankt erkende, at det er vanskeligt at angive, hvor store udgifter de dækningsafgiftspligtige ejendomme påfører en kommune, det må i sagens natur være skønsmæssigt, og derfor kan det naturligvis også diskuteres, om overgrænsen bør være 10 promille. I denne forbindelse vil jeg dog gerne pege på, at dækningsafgiften pålignes den aktuelle forskelsværdi, som normalt stiger ved hver almindelig ejendomsvurdering og dermed øger provenuet af afgiften. Dækningsafgiften er altså fordelagtigere for kommunen end den fikserede ejendomsskyld, der efterhånden nedtrappes til nul.

Alt i alt forekommer det mig, at den nuværende ordning inklusive overgrænsen på de 10 promille har fungeret på en fornuftig måde. Det ligger jo sådan, at der er kommuner, der slet ikke opkræver dækningsafgift, og det har de altså ret til.

På denne baggrund kan jeg ikke anbefale lovforslagets vedtagelse.

Poul Mortensen (S):

Jeg er meget enig med ministeren, men jeg vil gerne tilføje, at for det første benytter langt de fleste kommuner sig ikke af denne ret til at opkræve dækningsafgift, og for det andet finder vi det rimeligt med den nuværende overgrænse på de 10 promille. Derfor kan socialdemokratiet ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Aksel Pedersen (V):

Venstre har selv fremsat et lovforslag om at fjerne dækningsafgiften på erhvervsjendomme, og følgelig er vores stilling klar til dette lovforslag. Jeg må gøre opmærksom på, at venstres syn er, at alt, hvad man pålægger en ufærdig produktion, vil være med til at forringe vor konkurrenceevne i udlandet. Derfor er vi imod lovforslag af denne art.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag, der giver frit løb for at øge omkostningsniveauet for erhvervslivet.